

[C. O. Pedersen.]

i Besiddelse af, vil søge Afløsningen, det kan det ærede Medlem være overbevist om.

Jeg vil overfor det ærede Medlem slutte med at sige, at naar det ærede Medlem udtalte Haab om, at der kunde komme en Forhandling i Stand i Udvalget, og at en Lov vilde blive Resultatet, saa vil jeg ikke bevøve det ærede Medlem dette Haab, tværtimod, vi ønsker fra Venstres Side inderligere mere end at faa netop en Lov, som kan tilfredsstille Ungdommen her i Landet, og derfor følger jeg mit Haab til det ærede Medlems.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen stillede et Spørgsmaal til mig i en kort Bemærkning, det ærede Medlem havde angaaende Tidspunktet for Jordens Vurdering. Efter vort Lovforslag vurderes Jorden ved den private Udstykning, og efter Vurderingssummen rykker Statens Forskelsprioritet ind. Det ærede Medlem spurgte mig om, paa hvilket Tidspunkt denne Vurdering skulde ske, før Købet eller efter Købet. Jeg ser nok Betydningen af at faa dette Spørgsmaal klaret, men jeg tror oprigtigt talt, at denne Sag egner sig bedre til Udvalgsbehandling end til Behandling her, og jeg tilsiger det ærede Medlem en velvillig Behandling i Udvalget af den Tanke, som han her har rejst.

Det ærede Medlem Hr. Holstein stillede i Gaar et Spørgsmaal til mig angaaende Forstaaelsen af § 21 i vort Lovforslag — det drejer sig om Lejehuse. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvis man ikke netop havde en Paragraf angaaende Lejehuse i Loven, var der ingen Mulighed for, at disse Huse kunde komme ind under en saadan Lov, fordi hele Udstykningslovgivningen kun tager Sigte paa nyoprettede Ejendomme. Da det er saaledes, at der er en hel Række Ejendomme, som er for smaa, ønskede vi fra Venstres Side at give Mulighed for, at disse Ejendomme kunde gaa over i privat Eje, hvis man ønskede at sælge dem, og samtidig at give Mulighed for, at der kunde opnaas Laan efter de almindelige Laanebetingelser i Husmandslovgivningen. Dette er Mening. Men dertil kommer naturligvis saa, at naar en saadan Ejendom er gaaet over til anden Mand efter Amtskommissionens Indstilling og Jordlovsudvalgets Godkendelse, og denne Ejendom saa er for lille, kan den i Henhold til Paragraffen om Tillægsjord faa Arealen forøget, men selvfølgelig efter vort Lovforslag kun ved, at den Jord, der her er Tale om, bliver købt i det aabne Marked.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre). Det ærede Medlem var ikke rigtig tilfreds med, at jeg havde kritiseret ham forleden; navnlig var det ærede Medlem utilfreds med, at man ude omkring i Landet — det var ikke blot her i Rigsdagen — havde fremsat det, som om der var en Nuanceforskel mellem det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) og den højtærede Landbrugsminister. Der er vistnok en Nuanceforskel, men efter at den højtærede Landbrugsminister har talt i Gaar, tror jeg ikke, at denne Nuance har nogen egentlig reel Betydning med Hensyn til Sagen. Nuancen er egentlig nærmest at forstaa paa den Maade, at den ene af de to Herrer træder lidt tungere i det end den anden.

Det ærede Medlem var saa venlig forleden Dag at fortælle os, at der egentlig ikke var nogen Landbrugskrise her i Landet. I Dag fortalte det ærede Medlem, at det var muligt, der kom en saadan, men endnu havde vi den ikke. Nu har jeg ganske vist set Udtalelser fra adskillige Folk, baade her i Landet og ude i den store Verden, om, at der er Kriser baade her og dér; her i Landet taler Bankdirektører, store Erhvervsledere, Sparekassedirektører og De samvirkende Landboforeningers Formænd alle sammen om Landbrugskrisen, der truer Landet; kun et eneste Menneske i Landet kan ikke se, at der er en Krise, og det er det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre). Det ærede Medlem var endogsaa ved at paa-staa, at det var noget i Retning af et politisk Paafund, en Ondskabsfuldhed, formentlig fra Partiet Venstres Side, naar man talte om, at der var Landbrugskrise. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis det ærede Medlem skulde raade, vilde der ikke her i Landet blive Tale om nogen som helst Landbrugskrise, saa længe den bedste af alle Verdens Regeringer sad ved Styret i vort Land. Jeg kan nok mindes, at man forud for Valgdagen i 1929 ustandselig talte om den Krise, der var den Gang. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at hvis de Herrer var i Opposition, vilde man høre Krisetale, men saa længe de Herrer sidder ved Styret, er der ingen fra den Kant, der taler om Krise; man kan være sikker paa, at det ærede Medlem som en Svend Trøst stadig væk vil trøste Befolkningen med, at der kommer ingen Krise her i Landet, saa længe vi har denne fortræffelige Regering.

Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) var ogsaa inde paa nogle Betragtninger over Det landøkonomiske Driftsbureaus Beretninger, det ærede Medlem havde oven i Kø-